

prima instanță: A. Gafton
instanța de apel: N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

ÎNCHEIERE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Nicolae Craiu și Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Tatiana Șcerbatiuc împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, intervenient accesoriu Casa Teritorială de Asigurări Sociale Botanica cu privire la obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Tatiana Șcerbatiuc, fiind casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 septembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea a acțiunii,

constată

La 18 decembrie 2014, Tatiana Șcerbatiuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, intervenient accesoriu Casa Teritorială de Asigurări Sociale Botanica cu privire la obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că sa depus cerere în adresa Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Botanica mun. Chișinău privind stabilirea pensiei pentru limita de vârstă, anexînd la aceasta certificatele privind salariul, inclusiv cele pentru perioada anilor 1987-1992 de la instituțiile și întreprinderile unde a activat.

Indică reclamanta că, prin decizia din 27 decembrie 2012, Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Botanica mun. Chișinău i-a stabilit în temeiul Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr.156-XIV din 14 octombrie 1998, începînd cu 27 decembrie 2012 o pensie pentru munca depusă și limita de vârstă.

Reclamanta menționează că la stabilirea mărimii pensiei, Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Botanica mun. Chișinău nu a luat în calcul mărimea

salariului pentru perioada de activitate din anul 1987-1992, fiindu-i stabilită o pensie esențial diminuată decât mărimea pensiei ce urma să-i fie stabilită.

Consideră reclamanta că, Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Botanica mun. Chișinău eronat la determinarea coeficientului individual al câștigului pensionarei nu a luat în calcul perioada cea mai profitabilă pentru 60 luni consecutive din ultimii 15 ani de lucru anterior intrării în vigoare a Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, adică până la 01 ianuarie 1999 și anume: lunile noiembrie 1987 - iunie 1992 fapt confirmat incontestabil prin certificatul privind venitul asigurat nr. 1 din 12 aprilie 2012.

Susține reclamanta că conform certificatului privind venitul asigurat, eliberat de „Cantina nr. 22”, se constată că perioada de lucru a pensionarei noiembrie 1987 - iunie 1992, este cea mai profitabilă din ultimii 15 ani până la 01 ianuarie 1999 pentru stabilirea pensiei pentru limită de vârstă, cu toate acestea perioada enunțată nu a fost inclusă la stabilirea pensiei pentru limita de vârstă.

Reclamanta ține să menționeze că nu este de acord cu pensia stabilită, deoarece autoritatea competentă nu a luat în considerație certificatul eliberat de „Cantina nr. 22” și prevederile legale, fără să țină seama că în perioada lunilor noiembrie 1987 - iunie 1992, ea primea salariul cel mai profitabil din toată activitatea sa de muncă.

Totodată reclamanta a indicat că Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Botanica mun. Chișinău nu a prezentat probe care ar pune la îndoială rezonabilă certificatul eliberat de „Cantina nr. 22”.

Consideră reclamanta că prin pensia stabilită din vina organului emitent, a fost prejudiciată, prin neluarea în considerare a prevederilor legale stipulate în art. 8 alin. (1) și alin. (2) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998.

Relatează reclamanta că înscrierile din carnetul de muncă coincid cu datele din certificatul eliberat de „Cantina nr. 22”. Astfel Casa Națională de Asigurări Sociale nu a luat în considerație acest fapt, precum și faptul că stagiul de cotizare, realizat înainte de intrarea în vigoare a Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat și până la introducerea evidenței individuale de asigurări sociale, se confirmă prin carnetul de muncă sau pe baza altor documente, eliberate în modul stabilit.

Afirmă că, în acest context, au fost achitate și contribuțiile la fondul social, iar din venitul mediu lunar asigurat în cadrul perioadei de activitate a reclamantei a fost achitată de angajatorul suma contribuțiilor în perioada de cotizare și careva încălcări în privința achitării contribuțiilor de asigurări sociale de stat nu au fost depistate.

În scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, la 17 noiembrie 2014, reclamanta a expediat în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale reclamația nr. 361-11-14, însă cerințele au fost lăsate fără un răspuns afirmativ, iar Casa Națională de Asigurări Sociale nu a întreprins nici o măsură promptă în vederea reexaminării deciziei de pensionare, fapt ce a servit drept temei de înaintare a prezentei cereri în instanța de judecată.

Solicită Tatiana Șcerbatiuc, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a emite actul administrativ privind reexaminarea în privința sa a dreptului la pensie pentru limită de vârstă, care la determinarea coeficientului individual al câștigului reclamantei, să ia în calcul perioada cea mai profitabilă de lucru a acesteia pentru 60 luni consecutive din ultimii 15 ani de muncă anterior intrării în vigoare a Legii privind

pensiile de asigurări sociale de stat, inclusiv lunile noiembrie 1987 - iunie 1992, din care au fost calculate și reținute contribuții de asigurări sociale.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 septembrie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind nefondată (f.d. 49, 51-54).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, a fost admisă cererea de apel depusă de Tatiana Șcerbatiuc, fiind casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 septembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea a acțiunii, a fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să reexamineze dreptul la pensie pentru limită de vârstă în privința persoanei asigurate Tatiana Șcerbatiuc cu determinarea coeficientului individual al câștigului reclamantei, pentru perioada cea mai profitabilă de lucru a acesteia pentru 60 luni consecutive din ultimii 15 ani de muncă anterior intrării în vigoare a Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, inclusiv lunile noiembrie 1987 - iunie 1992, din care au fost calculate și reținute contribuții de asigurări sociale (f.d.118-125).

La 15 decembrie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 126).

La 04 ianuarie 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs, împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea actului judecătoresc contestat, cu emiterea unei noi decizii privind respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 04 ianuarie 2017, este depus în termen.

În motivarea recursului Casa Națională de Asigurări Sociale a invocat că instanța de apel la adoptarea deciziei contestate a examinat pricina fără stabilirea tuturor circumstanțelor importante a cauzei. Astfel recurentul susține că certificatul eliberat de „Cantina nr. 22” și prezentat de Tatiana Șcerbatiuc pentru a fi luat în calcul la stabilirea pensiei nu poate fi verificat dacă corespunde realității, deoarece întreprinderea unde a activat intimata nu poate să justifice aceste documente.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 30 ianuarie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Tatiane Șcerbatiuc, cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței

Pînă la examinarea pricinii, Tatiana Șcerbatiuc nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Casa Națională de Asigurări Sociale, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iuliana Oprea